

[Tønnesen.]

kæmpe udbredelsen af stofferne er så vanskeligt, at de mennesker, der går ud for at forhindre og forsøge på at forhindre, at stofferne udbredes, de løber hver for sig, når de skal gå deres ærinde, samfundets ærinde — deres ærinde er også samfundets ærinde — en personlig risiko. De får jo med den farligste flok af forbrydere overhovedet, der findes, at gøre, og disse forbrydere har nogle fantastisk dygtige mennesker bag sig, som kan rådgive dem om, hvordan man skal bære sig ad, hvad man skal sige, og navnlig hvad man ikke skal sige.

Jeg synes, det er ganske glimrende, at problemet rejses, og jeg synes også, det er glimrende, at vi kan få det til debat i retsudvalget. Men jeg tror nok, man skal stå på, at man må forstå, lige netop hvad hash er, og skelne imellem hash og alle de andre modbydelige stoffer, om hvilke, jeg kan ikke huske hvem det var der sagde, at de begrænser sig til en kreds af ca. 5.000 mennesker her i landet eller noget i den retning. Jeg ved ikke, hvor man har tallet fra, det kan også godt være 10.000, og det kan måske være 12.000. Jeg tror ikke, man har noget nøjagtigt tal for, hvor mange det drejer sig om.

Formanden:

Taletiden er udløbet.

Tønnesen:

Undskyld. Så vil jeg da godt lige sige til hr. Tastesen, at med hensyn til dette med at skaffe pengene til at leve for kunne de mennesker, som er inde på, at nu vil de til at købe hash, i stedet for sige til sig selv: vi sparer pengene til hash, og så bruger vi dem til noget andet, vi bruger dem ikke til bøder, vi bruger dem til at leve af.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Det er ikke, fordi jeg skal sige så mange ord i denne debat, men jeg er helt klar over, at cirkulæret er udsendt i de bedste hensigter. Jeg har også talt med en mor, som var fremme med noget af det, som blev sagt lige før. Men vi må heller ikke være så blåøjede, at vi tror, cirkulæret bliver overholdt sådan, som det var hensigten med det. Unge kan godt få den fornemmelse, at det er ligesom lidt lovligt at være i besiddelse af hash, og sker det så, at nogen, som vi måske alle sammen kender, netop bare prøver, fordi én

„lovligt“ havde det på sig, ja, så er vi faktisk medskyldige i det.

Det, der undrer mig noget, er, at vi i så høj grad herhjemme i den såkaldte friheds navn prøver på at afkriminalisere snart sagt alle ting. Det er jo en ting, der er forkert, og det må vi slå fast også over for de unge og så prøve på at hjælpe dem, slet ikke straffe dem hverken med bøder eller andet, men prøve på at få dem til at forstå, også at politiet har mulighed for at hjælpe de unge, vi træffer, så vi ikke gør os skyld i det, som de unge måske engang vil bebrejde os: at vi var så tolerante over for dem.

Chr. Christensen (KrF):

Det, der får mig til at tage ordet i denne debat, er en bemærkning fra hr. Poul Dam; den lød noget i retning af, at hr. Poul Dam ikke kunne gå ind i en seriøs debat angående dette forslag.

Det er for mig ganske uforståeligt og beklageligt, at der i folketinget er partier, som ikke kan gå ind i en seriøs debat om forslag, der drejer sig om liv og død for vore unge, for så alvorligt er problemet jo.

Så blev det sagt fra hr. Poul Boegs side, at vi nok gør klogt i at fare med lempe. Jeg er meget bange for, at en del af årsagen til, at dette stof er blevet en sådan svøbe, er, at de, der skulle vejlede og råde vore unge, ikke klart har markeret sig over for farligheden af dette stof. Jeg tror, at folketinget ved klart at tage afstand fra dette stof og ved klart at markere sig med hensyn til dette forslag kunne vejlede og hjælpe vore unge i den rigtige retning, så de forstod, hvor farligt stoffet egentlig er.

Fra kristeligt folkepartis side har man aldrig drømt om, at vi skulle undlade at ramme stofforhandlerne først og fremmest — det mener vi stadig væk er meget væsentligt og centralt — men vi havde heller aldrig drømt om, at vi skulle undlade at hjælpe dem, der er blevet ramt. Det, vores forslag skulle hjælpe til, er, at de, der står svagt i vort samfund over for dette her, yderligere kan få en hjælp, og dér tror jeg at vores højtærede justitsminister og folketinget har en væsentlig opgave at røgte.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Må jeg begynde med det sidste, hr. Chr. Christensen sagde.